

RESUMÉ

Cílem této diplomové práce je analyzovat rozsah působnosti Úmluvy OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží (“Úmluva”). Důvodem tohoto zkoumání je široké používání Úmluvy v mezinárodním obchodě. Proto je nutné přesně rozpoznat případy, v nichž je Úmluva použitelná.

Práce se skládá ze čtyř kapitol, z nichž každá se zabývá jiným aspektem smluv o mezinárodní koupi zboží. První kapitola je úvodní a definuje pojem běžné a mezinárodní kupní smlouvy v českém právním řádu a literatuře, také vzhledem k nadcházející rekonstrukci českého soukromého práva.

Druhá kapitola rozebírá základní metody právní úpravy v mezinárodním právu soukromém. Po krátkém teoretickém úvodu věnuje pozornost rozličným českým a mezinárodním právním nástrojům upravujícím mezinárodní kupní smlouvu.

Ve třetí kapitole popisují základní podmínky aplikace Úmluvy. S pomocí odkazů na odbornou literaturu i judikaturu charakterizují pojmy jako kupní smlouva, zboží, místo podnikání, smluvní stát nebo smluvní autonomie stran. Materiální stránka úpravy Úmluva s sebou nese některé sporné otázky, jež ilustrují na příkladu úroků z prodlení z částek ze vztahů spadajících pod Úmluvu.

Čtvrtá kapitola se zabývá kontroverzní otázkou aplikace Úmluvy ve vztahu k výhradě podle čl. 95 a jejího účinku na soudy v různých smluvních státech. Výhrada limituje použití Úmluvy na případy, kdy obě smluvní strany pocházejí ze smluvních států Úmluvy.

Ačkoliv je Úmluva vysoce úspěšnou, existují v jejím rámci stále mnohé sporné otázky. Hlavním pravidlem při aplikaci Úmluvy je její zásadní cíl dosáhnout unifikace úpravy mezinárodní kupní smlouvy. Vzhledem k tomuto vytyčenému cíli by jakákoliv výjimka z aplikace Úmluvy měla být vykládána co nejužší. To platí zejména ve vztahu k výhradě podle čl. 95, jelikož již neexistují žádné rozumné politické důvody pro její zachování a dle mého skromného názoru by měla být stažena.